

Voorstellen 2020

*Altijd op weg,
maar nooit ontheemd*

In september vond een van de etappes van de 'pelgrimage van vertrouwen op aarde' plaats in Kaapstad. Zuid-Afrika is een fantastisch en prachtig land. 25 jaar geleden liet het aan de wereld de kracht van het protest tegen apartheid zien, waardoor een niet-gewelddadige transitie kon plaatsvinden. Het land is vandaag de dag echter nog steeds getekend door een diepe kloof tussen de verschillende etnische groepen.

Met dit in ons achterhoofd was het al een belangrijk teken dat 1000 gezinnen hun huizen openstelden om de jongeren te verwelkomen, die op weg gingen om Christenen met een andere etnische achtergrond of van een andere denominatie te ontmoeten. Zouden ook wij de moed kunnen vinden om anderen tegemoet te treden en de ander te verwelkomen op de plaats waar we wonen?

Op weg gaan! Dat is wat van ons gevraagd wordt in deze tijd. Het is belangrijk dat we ons niet laten ontmoedigen, maar dat we om ons heen tekens van nieuw leven ontdekken – voorbodes van een nieuwe toekomst. Laten we oog hebben voor nieuwe initiatieven, zelfs als deze misschien niet helemaal tot in de puntjes zijn geregeld en wat provisorisch van aard zijn: we vinden oplossingen door op weg te gaan.

Voor de Europese ontmoeting in Wrocław heb ik als titel van de ‘Voorstellen 2020’ gekozen voor een zin die is geïnspireerd door het leven van een Poolse vrouw, Urszula Ledochowska, een heilige onder de getuigen van Christus en een Europeaan avant-la-lettre. Iemand zei ooit over haar : “Altijd op weg, maar nooit ontheemd.”

We zijn al eerder in Wrocław geweest: dertig jaar geleden. In december 1989 was Polen het gastland van de eerste Europese ontmoeting ten oosten van het ‘Ijzeren Gordijn’. Toen de Berlijnse muur viel, ontstond er bij iedereen een golf van enthousiasme over de hervonden vrijheid. Sindsdien is de wereld veranderd. Ik heb er geweldig vertrouwen in dat de jongere generatie nieuwe wegen van vrijheid en gerechtigheid zal vinden voor onze tijd.

In het leven en het geloof zijn we pelgrims – soms zelfs vreemdelingen op deze aarde. Laten we zowel in tijden van moeilijkheden als van vreugde nooit vergeten dat God trouw is en ons uitnodigt om te volharden in onze inspanningen. God is al aan het werk om een toekomst van vrede te bereiden.

f. Alois

Werken aan de waarheid

In 2019 heeft onze gemeenschap van Taizé een moeilijk proces doorgemaakt waarin is gewerkt aan de waarheid over beschuldigingen van seksueel misbruik waarbij een aantal broeders was betrokken. Om voort te kunnen gaan op deze weg van vertrouwen, vinden we het belangrijk dat alles aan het licht komt en dat mensen vrijuit kunnen spreken. Zie voor meer informatie: www.taize.fr/protection

1. Altijd op weg...

... klaar om opnieuw te vertrekken

De HEER zei tegen Abram: "Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen." (Genesis 12:1)

Het is ons geloof dat ons doet ingaan op de roep om op weg te gaan. Daarbij is het belangrijk dat we nooit vergeten er altijd een nieuw begin mogelijk is, of het ons nu voor de wind gaat of dat we worden geconfronteerd met schijnbaar onoverkomelijke moeilijkheden.

In de eerste hoofdstukken van de bijbel ontmoeten we een man, Abraham, die wordt geroepen om alles achter zich te laten en op weg te gaan zonder te weten waar hij heen gaat. Hij wordt samen met zijn vrouw Sara een pelgrim, gedreven door het vertrouwen dat God hen de weg zal wijzen.

Aangekomen in het nieuwe land dat God hen had gegeven, bleven Abraham en Sara in tenten wonen, alsof ze nog steeds onderweg waren. Maar uiteindelijk werden hun beproevingen een zegen: Abraham en Sara ontdekten iets wat zij nooit zouden hebben ontdekt als ze thuis waren gebleven.

Deze dynamiek is heel typerend voor de bijbel: op weg gaan naar een toekomst die ons is bereid door God. De weg kan wel vol valkuilen zitten – wanneer Gods volk Egypte verlaat, trekken ze veertig jaar lang door de woestijn.

En God wordt zelf een pelgrim: hij leidt zijn volk en gaat met hen mee: "Ikzelf sta je ter zijde, ik zal je overal beschermen" (Genesis 28:15).

Door zijn volk door de woestijn te leiden, leert God hen om te luisteren naar Zijn stem en opent hij ongedachte mogelijkheden voor hen.

- *(Her)lees alleen of met anderen een aantal bijbelteksten waarin God ons uitnodigt om op weg te gaan:
Genesis 28:10-15; Exodus 13:17-22; Psalm 126; Jesaja 43:1-2; Matteüs 2:13-23;
Lucas 10:1-9; Handelingen 11:19-26.*

2. Altijd op weg...

...helemaal aanwezig voor de mensen om ons heen

*Toen hij uit de boot stapte, zag hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, omdat ze leken op schapen zonder herder.
(Marcus 6:34)*

Jezus presenteert zichzelf als een pelgrim die "zijn hoofd nergens te ruste kan leggen" (Matteüs 8:20). Hij gaat op weg om het goede nieuws te verkondigen: God is ons nabij gekomen; God is werkzaam in deze wereld om deze om te vormen. En God nodigt ons uit om deel te nemen aan dit project waarin iets nieuws ontstaat voor de menselijke familie.

Met zijn leven heeft Jezus Christus ons laten zien waar we moeten beginnen: door oog te hebben voor de onaanzienlijken en meest kwetsbare mensen. Dat Jezus op die manier oog had voor anderen, kwam omdat hij diep geworteld was in God. Hij liet zich op alle momenten in zijn leven leiden door de Heilige Geest.

Door op aarde te komen, heeft Christus ons menselijk bestaan ten volle gedeeld. Door zijn dood aan het kruis heeft hij tot het einde geleden en heeft hij laten zien dat hij absoluut trouw bleef aan God en aan ons. Door zijn opstanding werd Christus de getuige van het nieuwe begin dat God in Zijn liefde aan de mensheid geeft.

Geconfronteerd met zoveel geweld en vernedering voelen veel mensen zich als een vreemdeling op aarde. Door Christus te volgen, stellen Christenen hun vertrouwen op God, waardoor zij niet wegzakken in onverschilligheid maar zich verhouden tot de werkelijkheid, betrokken op en in solidariteit met anderen.

In de tweede eeuw schreef onbekende auteur over Christenen: "Zij wonen in hun eigen land, maar zij zijn als vreemdelingen. Elk vreemd land is voor hen als een vaderland, en elk vaderland is voor hen als een vreemd land." (Brief aan Diognetus)

- *Hoe kunnen we ons leven een concrete uitdrukking laten zijn van de manier waarop Christus oog had voor de allerarmsten ?*
- *Laten we in samenwerking met de lokale kerk geregeld bij elkaar komen voor gebed waarbij het kruis en de opstanding van Christus centraal staan.*

3. Altijd op weg...

...samen met de vluchteling

Iemand die als vreemdeling in je land verblijft, mag je niet onderdrukken. Behandel vreemdelingen die bij jullie wonen als geboren Israëlieten. Heb hen lief als jezelf, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte. (Leviticus 19:33-34)

In de hele wereld zijn vrouwen, mannen en kinderen gedwongen om hun land te ontvluchten, of beslissen zij om elders een toekomst op te bouwen. Hun gedrevenheid is groter dan alle obstakels die voor hen opdoemen.

We willen allemaal graag de eigenheid van onze cultuur bewaren, maar is niet het verwelkomen van de ander een van de mooiste dingen die ons als mens is gegeven? Natuurlijk worden we door de komst van vreemdelingen voor complexe vragen gesteld. De instroom van migranten moet in goede banen worden geleid, maar hoewel het soms ook moeilijkheden oproept, kan het ook een kans betekenen.

Het kan bijvoorbeeld gebeuren dat, soms wel generaties lang, mensen in dezelfde stad, dezelfde buurt, hetzelfde dorp wonen, en toch vreemden voor elkaar blijven. En er kan zelfs sprake zijn van groot onbegrip tussen mensen die dezelfde cultuur delen. Dus is het mogelijk om te proberen om degenen te ontmoeten die niet dezelfde prioriteiten of opvattingen hebben als wij?

Door op weg te gaan naar de ander, of ze nu van elders komen of onze burens zijn zonder dat we elkaar kennen, zullen we ongetwijfeld beter kunnen begrijpen dat zij anders denken dan wij.

- *Laten we alle abstracte informatie of statistieken even vergeten en de tijd nemen om de situatie van een migrant te leren kennen, of van een gezin dat uit een ander land kwam, door te luisteren naar hun verhaal en proberen dat te begrijpen.*
- *Er zijn jongeren die, zelfs als ze in materiële zin alles hebben, nergens bij lijken te horen. De band met hun familie is verbroken, en dit kan resulteren in enorme en soms onzichtbare eenzaamheid. Laten we oog hebben voor deze jongeren, die lijden onder een innerlijk ballingschap, en met hen oplopen. Ze zijn soms dichterbij dan we denken.*

4. Altijd op weg...

...als onderdeel van de hele schepping

De bomen van de Heer zuigen zich vol, de ceders van de Libanon, door hemzelf geplant. De vogels bouwen daar hun nesten, in hun kronen huizen de ooievaars. (...) Hoe talrijk zijn uw werken, Heer. Alles hebt u met wijsheid gemaakt, vol van uw schepselen is de aarde. (Psalm 104)

Geconfronteerd met de enorme problemen die onze planeet bedreigen, voelen veel mensen, jong en oud, zich machteloos en ontmoedigd. En in de toekomst zullen steeds meer mensen huis en haard ontvluchten vanwege klimaatrampen.

Toch nodigt het geloof ons uit om ons te verzetten tegen fatalisme en angst. Aan het begin van de bijbel lezen we: "God, de Heer, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken" (Genesis 2:15). Door dit poëtische verhaal benadrukt de bijbel dat we in het creatieve werk van God een bepaalde verantwoordelijkheid ontvangen, namelijk om voor de aarde te zorgen en deze te behouden. Als we ontdekken dat we integraal onderdeel uitmaken van de schepping, dan wordt ons leven menselijker.

Onze aarde is een kostbaar geschenk van de Schepper, dat we in dankbaarheid en vreugde mogen aanvaarden. De aarde is ons gemeenschappelijk huis, en God roept ons op om erover te waken ten behoeve van alle schepselen en de komende generaties.

We zien ontelbare initiatieven ontstaan als gevolg van de urgentie van de klimaatverandering. Zij vormen een steeds beslissender invloed op het collectieve bewustzijn. Zelf stappen ondernemen is natuurlijk niet genoeg. Maar het is wel een belangrijke voorwaarde voor verandering.

- *Ieder van ons wordt uitgenodigd om in de wereld om ons heen te doen wat we kunnen: een andere levensstijl, waar mogelijk eenvoudiger te leven, oog hebben voor de schoonheid van de schepping.*
- *Als we goed voor de aarde willen zorgen, is een gezamenlijk getuigenis van de verschillende Christelijke denominaties mogelijk. Is dit urgente probleem wellicht een oproep voor oecumenische inspanningen om veranderingen tot stand te brengen? Er zijn al voorbeelden van, zoals het netwerk van Groene kerken waaraan Taizé sinds de zomer van 2019 ook meedoet. (zie www.taize.fr/eco).*

5. Altijd op weg...

...altijd innerlijk geworteld

*Jezus zei: Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.
(Matteüs 6:6)*

Als "vreemdelingen en gasten op aarde" (Hebreeëen 11:13) moeten we een plaats vinden waar we innerlijk geworteld zijn, zodat we onszelf kunnen zijn. Zou het in het gebed kunnen zijn dat deze worteling plaatsvindt, in een dialoog van vriendschap met Christus?

Het is waar dat ons vertrouwen in Christus soms kwetsbaar is. Maar zouden we in de kerk wellicht een gemeenschap kunnen vinden waar we op elkaar kunnen vertrouwen, onze twijfel kunnen delen en elkaar kunnen steunen in onze zoektocht?

Door constant terug te keren naar onze gemeenschap met God krijgen we een enorme vrijheid. God wil ons uitleiden uit allerlei vormen van individuele en collectieve onderworpenheid, en ons helpen om datgene achter ons te laten wat ons belemmert op onze weg.

Hoe kunnen we altijd op weg gaan zonder ontheemd te raken? Zou de overtuiging in ons mogen groeien dat het Koninkrijk van God al in ons en om ons heen aan het ontkiemen is?

Ja, er is een plaats waar ons hart rust kan vinden. Het is een soort innerlijk centrum van zwaartekracht, waar – zo zegt Jezus ons – "jullie werkelijk rust zullen vinden". (Matteüs 11:29)

*En de Heilige Geest, een ademtocht van goedheid, zal ons leiden,
zelfs in onze nachten...*

De pelgrimage van vertrouwen in 2020

In Taizé

Iedere week het hele jaar door

Van zondag tot zondag internationale jongerenontmoetingen. Gezamenlijk gebed, bijbelreflecties, uitwisseling in kleine groepjes en praktische taken. Wie wil, kan ook een week in stilte doorbrengen, met bijbelintroductions en gesprekken met een broeder of zuster.

Stille Week en Pasen

van zondag 5 april tot maandag 13 april

De weg van Christus gaan, dag na dag, door de gezamenlijke gebeden in de Stille Week en de Paasviering bij zonsopgang met de gemeenschap.

Ontmoeting van vriendschap tussen jonge Christenen en Moslims

van woensdag 8 juli tot zondag 12 juli

Op weg gaan om elkaar te ontmoeten, als broeders en zusters samen te leven en samen concreet te handelen.

Reflectieweek voor iedereen van 18 tot 35 jaar

van zondag 23 augustus tot zondag 30 augustus

Bijbeloverweging aan het eind van ieder ochtendgebed, workshops geleid door mensen uit diverse landen, uitwisseling in kleine groepjes, reflectie over concrete initiatieven.

Volgende Europese jongerenontmoeting

van maandag 28 december 2020 tot vrijdag 1 januari 2021

De plaats waar de 43e Europese ontmoeting plaatsvindt, wordt in Wrocław bekendgemaakt.

Pelgrimage naar het Heilige Land

van zondag 21 tot zondag 28 februari 2021

Luisteren naar degenen die wonen in het Heilige Land, met name jonge Christenen. Ontmoeting met verschillende Christelijke gemeenschappen en vertegenwoordigers van andere religies. Gebed op een aantal belangrijke plaatsen van het Heilige Land.

Zie voor meer informatie over deze ontmoetingen:

www.taize.fr   @taize